

UCHWAŁA Nr 265 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1956 r.

w sprawie niektórych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby oraz nagród przyznawanych pracownikom prezydiów rad narodowych i terenowych organów podległych ministrom.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby (Monitor Polski Nr A-10, poz. 139 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom państwowym, objętym art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), zaszeregowanym do grup uposażenia wymienionych w § 6, może być przyznany dodatek specjalny do uposażenia w granicach, jakie określają dla każdej grupy niżej podane tabele:

Grupa uposażenia zasadniczego	A		B	
	w naczelnych organach administracji państwowej oraz w centralnych urzędach		w terenowych organach jednolitej władzy państwowej i urzędach podległych naczelnym organom administracji państwowej oraz centralnym urzędom	
	miesięcznie w złotych			
	od	do	od	do
I	600	900	400	900
II	400	800	300	800
III	300	700	200	700
IV	250	600	165	600
V	200	500	145	500
VI	150	350	125	350
VII	—	—	110	300

b) ust. 2 skreśla się,

c) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 2,

d) dotychczasowy ust. 4 skreśla się;

2) w § 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i wprowadza się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) ustalają limit

dodatków specjalnych dla prezydiów rad narodowych powiatowych i miast stanowiących powiaty.”;

3) § 4 skreśla się;

4) w § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zbiegu prawa do dodatku specjalnego i dodatku innego spośród określonych w ust. 1 służy pracownikowi prawo wyboru, z tym że jeśli dodatek

taki ma charakter premii, której wysokość uzależniona jest od wykonania lub przekroczenia określonych regulaminem zadań, dokonany przez pracownika wybór nie może przezeń być zmieniony przed upływem 6 miesięcy.”;

5) w § 7 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w terenowych organach jednolitej władzy państwowej — prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) dla pracowników tych prezydiów oraz dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, a prezydium powiatowych rad narodowych (miejskich — miast stanowiących powiaty) — dla pracowników tych prezydiów i prezydiów rad narodowych niższego stopnia”;

6) w § 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie niepełnienia przez pracownika obowiązków służbowych przez okres dwóch miesięcy o terminie wstrzymania wypłaty dodatku po upływie tego okresu decyduje właściwy minister (kierownik

urzędu centralnego); minister może przekazać swoje uprawnienia dyrektorowi centralnego zarządu (zarządu) mającego podległe sobie jednostki organizacyjne. W stosunku do pracowników prezydiów rad narodowych o terminie wstrzymania wypłaty dodatku specjalnego w przypadku, o którym wyżej mowa, decyduje przewodniczący prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), który może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać członkowi prezydium.”;

b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. W razie udzielenia urlopu bezpłatnego lub zawieszenia w pełnieniu służby wstrzymanie wypłaty dodatku następuje z dniem zaprzestania wykonywania obowiązków”;

7) załącznik do uchwały nr 351 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie dodatku specjalnego dla pracowników nadzoru pedagogicznego, zawierający wykaz stanowisk uprawnionych do pobierania dodatku oraz wysokość stawek dodatku i zasady jego ustalania, otrzymuje brzmienie:

Lp.	Stanowisko	Ministerstwa Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego				Wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), dyrekcje okręgowego szkolenia zawodowego				Wydziały prezydiów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty			
		bez studiów wyższych		ze studiami wyższymi		bez studiów wyższych		ze studiami wyższymi		bez studiów wyższych		ze studiami wyższymi	
		z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową		z praktyką pedagogiczną i zawodową	
		ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat	ponad 5 lat	ponad 10 lat
1	Kierownik wydziału oświaty, dyrektor okręgowy szkolenia zawodowego	—	—	—	—	650	700	770	840	360	430	500	580
2	Zastępca kierownika wydziału oświaty, zastępca dyrektora okręgowego szkolenia zawodowego	—	—	—	—	430	500	580	650	—	—	—	—
3	Naczelnik wydziału	430	500	580	650	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Kierownik oddziału, naczelnik wydziału dykcji okręgowy szkolenia zawodowego	—	—	—	—	360	430	500	580	—	—	—	—
5	Wizytator, kierownik samodzielnego referatu, inspektor kadr, inspektor warsztatów szkolnych, inspektor zagospodarowania	360	430	500	570	280	360	430	500	—	—	—	—
6	Kierownik referatu w wydziale oświaty, podinspektor szkolny, instruktor	—	—	—	—	280	360	430	500	210	280	360	430

§ 2. Zobowiązuje się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) do zmiany regulaminów premiovania odnoszących się do pracowników objętych art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w części dotyczącej wysokości premii określonej w procentach od uposażenia w taki sposób, aby wysokość premii w złotych, obliczanej od podwyższonego uposażenia, równa była kwocie premii obliczanej od uposażenia przysługującego przed dniem 1 czerwca 1956 r.

§ 3. 1. Ustala się w jednostkach budżetowych administracji prezydiów rad narodowych oraz terenowych urzędach

podległych ministrom fundusz nagród dla pracowników w wysokości 1% funduszu płac danej jednostki.

2. Niezależnie od funduszu, o którym mowa w ust 1, ustala się:

- 1) fundusz nagród dla pracowników terenowych organów podległych ministrom w wysokości 1% funduszu płac urzędu podległego na szczeblu wojewódzkim oraz 0,025% funduszu płac wszystkich pozostałych podległych urzędów;
- 2) fundusz nagród dla pracowników prezydiów rad narodowych w wysokości 1% funduszu płac budżetów jednostko-

wych wojewódzkich oraz 0,025% funduszu płac prezydiów rad narodowych niższych szczebli.

Fundusz nagród, o którym mowa w pkt 1, tworzy się w budżecie centrali ministerstwa (urzędu centralnego), a fundusz, o którym mowa w pkt 2 — w budżetach jednostkowych wojewódzkich. Nagrody z funduszu, o którym mowa w pkt 1, przyznaje minister (kierownik urzędu centralnego), a z funduszu określonego w pkt 2 — przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi), który może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać przewodniczącym prezydiów rad narodowych szczebla powiatowego. W razie przekazania uprawnień następuje równoczesne wydzielenie odpowiedniej części funduszu, o którym mowa w pkt 2, na budżety jednostkowe właściwej rady narodowej.

§ 4. Stawki określone w tabeli B objętej § 1 lit. a) oraz przepis § 2 stosuje się tylko do pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w prezydiach rad narodowych i terenowych organach podległych ministrom (Dz. U. Nr 20, poz. 98) oraz w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 107).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*